

водночас вказуємо шляхи подолання зазначених деструкцій: діагностика професійних деформацій і пошук індивідуальних шляхів їх подолання; підвищення соціально-педагогічної компетентності і аутокомпетентності; тренінги особистісного і професійного росту; оволодіння прийомами саморегуляції емоційно-вольової сфери; самокорекція професійних деформацій на основі їх усвідомлення через діагностику.

Список використаних джерел

1. Зеер Е. Ф. Психология профессионального развития / Е. Ф. Зеер. – М.: Академия, 2006. – 240 с.
2. Каземіренко В. П. Програма дослідження психосоціальних чинників адаптації молодшої людини до навчання у ВНЗ та майбутньої професії // Практична психологія та соціальна робота. – 2004. – № 6. – С. 76 – 78.
3. Малинович Л. Адаптація молоді до професійної діяльності // business-teritory.com
4. Маркова А. К. Психология профессионализма / А. К. Маркова. – М.: Международный гуманитарный фонд «Знание», 1996. – 312 с.
5. Мороз А. Г. Адаптация молодого учителя / А. Г. Мороз. – К., 1990. – 52 с.
6. Шиян О. А. Послеуниверситетский тренинг учителей в США: новые ориентиры // Педагогика. – 1996. – № 1. – С. 104 – 108.

УДК 371

КУЦАК Є. С.
ТОВКАНЕЦЬ Г. В.,
Мукачівський державний університет, Україна

ОСОБЛИВОСТІ ГРИ ЯК ФОРМИ ПІЗНАННЯ НАВКОЛИШНЬОЇ ДІЙНОСТІ

Гра як соціальне явище, що виникло в процесі історичного розвитку людства з трудових дій, відображає реальну дійсність, удосконалюється з розвитком відносин «людина – суспільство». Вона є активною, свідомою, цілеспрямованою діяльністю, яка втілює потребу дитини в активності. Дослідники виокремлюють гру як форму активного відображення дитиною навколишнього життя людей, яка здійснюється комплексними діями, а не окремими рухами та яка має суспільний характер, тому вона змінюється із зміною історичних умов життя людей [1].

В освітньому процесі гра виконує різні функції. Гра є активною формою пізнання навколишньої дійсності. Різноманітність її видів вводить дитину в коло реальних життєвих явищ. Дитина пізнає якості і властивості предметів, їх призначення, способи використання, засвоює зв'язки і відносини між людьми, правила і норми поведінки, пізнає саму себе, свої можливості і здібності. У процесі гри здійснюється практичне дійове освоєння раніше одержаних знань. Гра є усвідомленою і цілеспрямованою діяльністю. Кожній грі властива значуща для дитини мета. Навіть найпростіші ігри – дії з предметами – мають певну мету. Чим менша дитина, тим більш наслідувальними є її ігрові дії. Поступово зростає рівень усвідомленості дітей у грі. Щоб досягти мети, вони відбирають необхідні засоби, іграшки, здійснюють відповідні дії та вчинки, вступають у різноманітні стосунки з товаришами. Діти домовляються про тему і зміст гри, розподіляють ролі, певною мірою планують свою діяльність. Усе це свідчить про цілеспрямований, усвідомлений характер гри.

Грі притаманні специфічні, характерні тільки для неї ознаки:

– гра є вільною, самостійною діяльністю, що здійснюється за особистою ініціативою дитини, де значною мірою реалізується бажання виявити свій задум, по-своєму діяти, змінювати реальне життя;

– наявність творчої основи, що завжди пов'язано з ініціативою, вигадкою, кмітливістю. У цьому процесі активно працює уява дитини, емоції, почуття. Творчий елемент є носієм індивідуальності кожного гравця, тому гра є засобом розвитку творчості, формування здібностей дітей. Граючись, діти не прагнуть до точного і бездумного копіювання дійсності, а вносять у свої ігри багато власних вигадок, фантазії. У творчій грі дітей у найрізноманітніших поєднаннях переплітаються реальність і вигадка, прагнення до точного відтворення дійсності з найнесподіванішими порушеннями цієї реальності;

– емоційна насиченість, оскільки у колективних іграх виявляються дружба, товарицькість, взаємна відповідальність. Дитині приносить задоволення досягнення результату, подолання труднощів.

Зазначимо, що за допомогою гри нормалізуються стосунки дитини з навколишньою дійсністю. Гра знімає негативізм, ліквідує егоїзм, вередування, тощо. У сучасній педагогіці гра розглядається як вид діяльності дитини, в якій поєднуються риси, характерні для будь-якої соціальної діяльності (цілеспрямованість, усвідомленість, активна участь) та специфічні, притаманні лише грі (свобода і самостійність, самоорганізація дітей, творчість).

Отже, гра як провідний вид діяльності дитини поєднує в собі як загальні для будь-якої соціальної діяльності ознаки, так і специфічні. Гра - це оперування знаннями; засіб їх уточнення і збагачення, шлях виправлення, а отже, й розвитку пізнавальних, моральних і творчих здібностей дитини.

Список використаних джерел

1. Карамушка Л.М. Рольова гра / Л.М. Карамушка // Енциклопедія освіти / Акад. пед. наук України; [головний ред.. В.Г. Кремень]. – К.: Юрінком Інтер, 2008. – 1040 с.

УДК 373.3:159.952.13-057.874"7124"

КУХТА О.М.
БРИЖАК Н.Ю.
Мукачівський державний університет, Україна

ФОРМУВАННЯ ПІЗНАВАЛЬНОГО ІНТЕРЕСУ МОЛОДШИХ ШКОЛЯРІВ НА НЕСТАНДАРТНИХ УРОКАХ

Проблема розвитку пізнавальних інтересів шляхом упровадження нестандартних уроків надзвичайно актуальна сьогодні. Зокрема, це зумовлюється тим, що традиційний урок втрачає свою ефективність і для підсилення інтересу учнів отримувати знання, сучасний вчитель все частіше вдається до нетрадиційних форм організації навчальної діяльності. Важливим є те, що на даному етапі розвитку освітнього процесу постає питання, що ж є нестандартним уроком та які існують види цієї форми навчальної діяльності.

Поняття нестандартного уроку досліджували С. Антипова, В. Паламарчук,

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>